

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9Csr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818200385
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3818200385.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Beatou Gešvantnerovou v právnej veci žalobcu: J. D., nar. XX.X.XXXX, bytom F. A. XXX, XXX XX U. proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto:

rozhodol:

- I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž zo dňa 13.11.2017 so sídlom Vansovej 2, Bratislava pod spisovou značkou J
- II. Žalobkyni súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 25.1.2018 žalobkyňa navrhla zrušiť rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Bratislava, Vansovej č. 2, pod sp. značkou SRSAspA 02204/17 zo dňa 13.11.2017. Dôvodom zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa žalobkyne je to, že rozhodnutie rozhodcovského súdu, ktorý je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, porušil jej práva, rozhodcovský rozsudok ju zaväzuje na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, výkon rozsudku je v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Uviedla, že Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.11.2015 sa žalovaný stal vlastníkom pohľadávky spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorá vznikla na základe zmluvy Č. XXXXXXXX uzavretej dňa 30.10.2009. Po postúpení pohľadávky, bola medzi žalovaným a žalobcom uzavretá dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach. Za účelom prípadných sporov z uvedenej dohody o uznaní záväzku došlo k uzavretiu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Pre porušenie splátkového kalendára žalovaný podal žalobu na rozhodcovský súd, ktorý vydal dňa 13.11.2017 rozhodcovský rozsudok. Žalobca žiada o zrušenie rozhodcovského rozsudku z nasledovných dôvodov: Dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach je absolútne neplatný právny úkon. Žalobca sa stal vlastníkom pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá vznikla zo zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky Č. XXXXXXXX uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaným. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah súd musí skúmať okolnosti vzniku pôvodného záväzku, ktoré predchádzali podpisu dohody o uznaní dlhu a úhrade pohľadávky v splátkach. Dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach tak, ako je sformulovaná, je pre bežného spotrebiteľa, či už úmyselne alebo nevedome, májúca hlavne v oblasti pojmu - "uznanie záväzku a uznanie dlhu" že v danom prípade sa má jednať o uznanie záväzku a nie o uznanie dlhu, avšak bežný spotrebiteľ nerozumie odlišnosti týchto úkonov. Vychádzajúc z uvedeného je nepochybné, že uzavretie Dohody je v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, v prípade ktorej neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti a žalovaným bol využitý omyl na dosiahnutie predĺženia premlčacej doby. Dohoda má charakter formulárovej dohody a teda nemusí zodpovedať skutočnému prejavu vôle žalobcu, že do predtlačenej formulára sa doplňovali len údaje žalobcu,

príčom žalovaný počas konania nepreukázal, že žalobcovi ako bežnej spotrebiteľke, boli akýmkoľvek spôsobom vysvetlené v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti následky uznania záväzku, už aj s poukazom na to, že uznanie môže mať za následok predĺženie dĺžky premlčacej doby. Pokiaľ za takýchto okolností žalobca podpísal Dohodu, podľa názoru žalobcu, došlo k narušeniu ekonomického správania sa priemerného spotrebiteľa, pretože pokiaľ by bol žalovaný žalobcovi vysvetlil následky uznania záväzku, v tomto prípade, predĺženie premlčacej lehoty, je nelogické, aby žalobca s takýmto poznatkom dohodu podpísal, zvlášť s prihliadnutím aj na výšku plnenia a výšku úroku z úveru. Podľa názoru žalobcu sa jedná o nekalé obchodné praktiky v zmysle § 7 ods. 1 Zák. Č. 250/2007 Z. z., ktoré sú zakázané a takto uzavretá Dohoda je absolútnym neplatným právnym úkonom Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky Č. 7063113 neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona Č. 258/2001 Z. z. následkom čoho sa daný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a žalobca mal uhradiť len istinu poskytnutého úverového rámca. Žalovaný vo svojom žalobnom návrhu v rozhodcovskom konaní neuviedol, akú sumu žalobca uhradil právnenému predchodcovi žalovaného, akým spôsobom boli jednotlivé platby započítané, ktorou splátkou sa žalobca dostal do omeškania. Podrobná špecifikácia je dôležitá pre posúdenie, či pôžička už nebola splatená, keďže je bezúročná a bez poplatkov. Dotazník k dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach a Rozhodcovskej zmluve spolu so samotnou dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach je vzorovým príkladom konania v rozpore s dobrými v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého: "Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, leš, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody." Pohľadávka právneho predchodcu žalovaného opísaná v dohode o uznaní záväzku najmä jej výška nie je preukázaná, minimálne s poukazom na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Taktiež podľa názoru žalobcu, podpisom Uznania dlhu žalobca uznal premlčaný dlh o tejto skutočnosti však nebol nijakým spôsobom poučený, určite žalovaný nemôže poukazovať na dotazník v rámci ktorého žalobca zaškrtnol, že si je vedomý premlčania pôvodného záväzku. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník ktorý dlh uznal vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nenastávajú právne účinky. Aj uznanie premlčaného dlhu zakladá len vyvrátiteľnú domnienku. Dlžník sa tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol, alebo že v čase uznania neexistoval. Aj keď dlžník podpíše dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a uvedie v nej, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, takáto dohoda je v praxi súdov SR považovaná za rozpornú s dobrými mravmi čo vyplýva z rozsudku Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/234/2013 zo dňa 02.07.2014: "Súdna prax vychádza zo stanoviska, že dohoda o splátkach je typickým formulárovým ošetrením vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s podsunutou rozhodcovskou klauzulou. Pri vyhodnocovaní praktiky veriteľa súd prihliada na úroveň priemerného spotrebiteľa (smernica Rady a EP 2005/29, bod 18preambuly), kedy hrozí nebezpečenstvo, že takýto spotrebiteľ podpíše dokument sledujúc dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide podľa citovanej Smernice o nekalú obchodnú praktiku a nie o odbornú starostlivosť dodávateľa v záujme zvýšenia kvality života ľudí. Na základe prípadov z praxe možno konštatovať, že ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný predovšetkým veriteľom a nie dlžníkom a keďže ide o predformulované tlačivo, dlžník pri uzatváraní dohody o splátkach nemôže jeho obsah ovplyvniť" V zmysle Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/25/2014 zo dňa 14.05.2014: "Právny úkon porušujúci ustanovenie §4 ods. 8 ZOS je neplatný pre rozpor so zákonom. Kampaňovité predkladanie formulárov s ľubozvučným ustanovením o možnosti splácať dlh je pre spotrebiteľov pravdepodobne plných pocitu viny z porušenia splátkového kalendára s cieľom dosiahnuť predĺženie premlčacej doby na 10 rokov bez náležitého objasnenia tohto dôsledku neinformovanému spotrebiteľovi nezodpovedné, nečestné a odporuje zákonnému ustanoveniu §4 ods. 8 ZO. Nielenže je tu dôvod na odmietnutie ochrany dodávateľovi postupom podľa § 3 ods. 1 OZ, ale aj na záver o neplatnosti právneho úkonu, ako judikoval tunajší súd vo veci 11Co 37/2012." Na základe uvedených skutočností dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach je absolútne neplatný právny úkon. Keďže Rozhodcovská zmluva bola uzavretá za účelom riešenia prípadných sporov z dohody o uznaní záväzku A Úhrade

pohľadávky v splátkach, ktorá je však neplatná, má to za následok absolútnu neplatnosť rozhodcovskej zmluvy.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Vo svojom elektronickom podaní zo dňa 20.2.2018 uviedol, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žalovaný má za preukázané, že dňa 30.10.2009 uzatvoril žalobca ako dlžník s právnym predchodcom žalovaného „Zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky“ (ďalej len „Zmluva“), ktorou žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.400 €. Poskytnuté peňažné prostriedky sa žalobca zaviazal uhrádzať v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 46,50 € a dodržiavať podmienky uvedené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len „VOP“). Nakoľko si žalobca neplnil povinnosti z uzavretej Zmluvy riadne a včas, došlo z jeho strany k porušeniu zmluvných podmienok podstatným spôsobom. Po postúpení pohľadávky na žalovaného viedol žalovaný s dlžníkom (žalobcom) mimosúdne rokovania ohľadne uspokojenia nadobudnutej pohľadávky. Výsledkom mimosúdnych telefonických rokovaní bola vôľa a ochota žalobcu predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jeho možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti. Keďže žalovaný (veriteľ) nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávku o trovy súdneho, prípadne exekučného konania poskytol žalovaný žalobcovi možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach podľa uváženia žalobcu a predložil mu na podpis Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (ďalej len „Dohoda“) spolu so Spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou. Žalovaný poukazuje na to, že po doručení vyššie uvedených dokumentov mal žalobca možnosť prezrieť si ich, oboznámiť sa s ich obsahom, a podľa svojej vôle tieto dokumenty vyplniť a podpísať v prípade, že s ich obsahom súhlasí. Žalobca predmetné dokumenty podpísal dňa 17.05.2016. Od tohto momentu ich žalovaný považoval za platne uzavreté. V zmysle Dohody zo dňa 17.05.2016 žalobca uznal záväzok vyplývajúci zo Zmluvy a zaviazal sa uhradiť žalovanému dlh pozostávajúci z istiny vo výške 453,31 €, ostatného príslušenstva zo zmluvy vo výške 262,45 € s úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 481,87 € od 01.11.2015 do zaplatenia. Právomoc Rozhodcovského súdu na rozhodovanie v tejto veci bola daná Spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou zo dňa 17.05.2016 (ďalej len „Rozhodcovská zmluva“), v ktorej sa žalobca so žalovaným dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zánik, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej, 2, 811 03 Bratislava, IČO: 45744971, ktorý bol do zoznamu stálych rozhodcovských súdov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory vedeného Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky zapísaný dňa 25.05.2015 a rozhoduje spotrebiteľské spory na základe povolenia č. SRS006. Žalobca mal možnosť výberu podpisu a nebol ničím nútený, podpis Rozhodcovskej zmluvy alebo Dohody nebol podmienený podpisom iných dokladov, napr. poskytnutím úveru, vyplatením peňažných prostriedkov. Rovnako podpis Dohody nebol podmienený podpisom Rozhodcovskej zmluvy, každý z dokumentov bol na samostatnom liste, zreteľne označený názvom ktorý ozrejmuje obsah toho ktorého dokumentu. Uzavretie Dohody, ako aj Rozhodcovskej zmluvy nebolo časovo limitované, a teda podľa názoru žalovaného mal žalobca dostatok času, aby si jednotlivé dokumenty prezrel, oboznámil sa s nimi a podľa svojej vôle tieto dokumenty vyplnil v prípade, že s ich obsahom súhlasí. Žalovaný má za to, že Rozhodcovská zmluva je platnou dohodou o tom, že všetky spory, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené pred rozhodcovským súdom, prípadne pred príslušným súdom Slovenskej republiky, a to po splnení zmluvne dohodnutých podmienok. Znamená to, že Rozhodcovskou zmluvou nebola žalobcovi uložená povinnosť domáhať sa riešenia sporu výhradne pred rozhodcovským súdom, bez akejkoľvek možnosti zvrátenia či už výberu rozhodcovského súdu, alebo rozhodcovského konania ako takého. Pokiaľ žalobca vo svojej žalobe poukazuje na to, že pohľadávka žalovaného je premlčaná žalovaný poukazuje na to, že žalobca svoj splatný dlh v zmysle čl. 2 bod 2.1 Dohody zo dňa 17.05.2016 riadne uznal čo do právneho dôvodu a výšky. Na základe takto prejavenej vôle žalobcu došlo k založeniu vyvrátiteľnej právnej domnienky o tom, že dlh v čase uznania trval. Takéto uznanie dlhu zo strany žalobcu je ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premlčacej doby. To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 10 ročná premlčacia doba, a to priamo zo zákona. Podľa § 110 ods. 1 OZ Ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty. Žalovaný považuje za potrebné zdôrazniť, že podpisom Dohody došlo k naplneniu ustanovenia § 110 ods. 1 druhá veta OZ, tzn. k prerušeniu plynutia premlčacej doby a k plynutiu novej 10 ročnej premlčacej, pričom k tomu, aby nastali uvedené účinky zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť

o premlčaní dlhu. Teda aj uznaním premlčaného záväzku bez toho, aby bol dlžník poučený o premlčaní, nastávajú vyššie uvedené účinky. Tým, že žalobca podpísal Dohodu, prejavil svoju vôľu záväzok splniť, čo je zároveň v jeho záujme, pretože po jeho splatení nebude figurovať v databázach neplatičov, čím sa môže v budúcnosti zlepšiť jeho postavenie pri žiadosti o úver. Predmetná Dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie. Obsah Dohody nie je tak rozsiahly, aby sa s ním žalobca nemal možnosť oboznámiť a mal možnosť si Dohodu v pokoji prečítať a v prípade, ak mal záujem uzatvoriť Dohodu s takýmto obsahom, vysloviť s ňou svoj súhlas svojím podpisom, resp. odmietnuť ju a nepodpísať, ak s jej obsahom nesúhlasil.

Žalovaný príkladmo poukazuje na nasledovné rozhodnutia:

Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.03.2014, sp. zn. 6Co/252/2013: „Pre záver, že uznanie práva podľa § 110 ods. 1 vety druhej OZ nie je totožné s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ, svedčia aj odlišné dôsledky spojené s uznaním premlčaného práva. Pri uznaní premlčaného práva z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 OZ nie je viazané na vedomosť dlžníka o tom, že uznal právo premlčané. Úprava obsiahnutá v § 558 OZ pre vznik domnienky dlhu vyžaduje, aby ten, kto uznal premlčaný dlh o premlčaní vedel. Pokiaľ dlžník o premlčaní nevedel, uznanie dlhu právny následok v podobe právnej domnienky nemá. (...) Uznanie záväzku žalovaným považoval súd prvého stupňa za právne neúčinné, pretože v konaní nebolo preukázané, že žalovaný vedel o premlčaní tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 558 OZ. Pokiaľ mal prvostupňový súd za to, že žalovaný nevedel o uznaní premlčaného dlhu, mal v danej veci postupovať v zmysle vyššie uvedeného, pretože uznanie dlhu nie je viazané na vedomosť dlžníka o tom, že dlh je premlčaný.

Podľa Rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.05.2014, sp. zn. 11Co/187/2014: „V plnom rozsahu sa možno stotožniť s argumentáciou navrhovateľa v odvolaní, že inštitút uznania práva zakotvený v § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a inštitút uznania záväzku zakotvený v § 558 Občianskeho zákonníka sú odlišné právne inštitúty, ktoré sa môžu aj čiastočne prelínať, vyvolávajú však odlišné právne následky a vyžadujú splnenie odlišných náležitostí. Použitie oboch týchto hmotnoprávných inštitútov nie je vylúčené v spotrebiteľských veciach. Z ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že rovnaký režim ako pre práva priznané právoplatným rozhodnutím sa vzťahuje na premlčanie uznaného práva. Účinky prerušenia premlčania má však len uznanie dlhu týkajúce sa ako dôvodu dlhu, tak jeho rozsahu. S písomným uznaním práva čo do dôvodu a výšky je spojený inštitút pretrhnutia premlčacej doby, ktorý je upravený v § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Platné uznanie práva z hľadiska plynutia dĺžky premlčacej doby zakladá plynutie novej premlčacej doby v dôsledku jej pretrhnutia. Z ust. § 110 ods. 1 OZ nevyplýva, že by nebolo možné uznať už premlčaný dlh, teda inak povedané, uznanie premlčaného dlhu nie je v tomto smere viazané na vedomosť dlžníka o tom, že dlh je premlčaný (R 51/1968). Okolnosť, že s uznaním dlhu nemožno spájať účinky uvedené v § 558 Občianskeho zákonníka, ak dlžník o premlčaní v čase uznania nevedel, je v danej veci pre účely posúdenia premlčania bezvýznamná.“

Obsah Dohody bol dodávateľom (žalovaným) síce vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalovaný v rozhodcovskom konaní (žalobca v súdnom konaní) na obsahu Dohody nijakým spôsobom neparticipoval. Žalovaný je názoru, že Dohoda neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, štandardným spôsobom vysvetlila právny dôvod vzniku pohľadávky, špecifikovala jej výšku a dala možnosť výberu spotrebiteľovi ju podpísať, resp. nepodpísať. Nakoľko žalobca doposiaľ nepreukázal, že bol predmetnú Dohodu nútený podpísať, má žalovaný zato, že je platná a neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky a tvrdenia žalobcu považuje za účelové. Žalovaný zastáva názor, že predmetná Dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie, pričom obsah Dohody nie je tak rozsiahly, aby sa s ním žalobca nemal možnosť oboznámiť. Nie je možné uvažovať o tom, že by bol žalobca k podpisu dohody akýmkoľvek spôsobom prinútený. Aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa (viď. Rozsudok Nejvyššího soudu České republiky, sp.zn. 23 Cdo 1201/2009 a tiež komentár Občianský zákoník I Komentář. I. vydanie, Praha: C.H.Beck, 2008). Účelom ochrany spotrebiteľa je zabezpečiť rovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán tak, že súd má povinnosť ex offio prihliadať na neprijateľnosť a neplatnosť zmluvných podmienok. Účelom ochrany spotrebiteľa však v žiadnom prípade nemôže byť zbavenie spotrebiteľa akejkoľvek zodpovednosti za záväzkové vzťahy, do ktorých vstupuje. Na pojednávaní namietal, že nebolo preukázané, či bola zachovaná lehota na podanie žaloby z pohľadu zákona doručenia rozhodcovského rozsudku. Toto tlačivo býva priložené k upovedomeniu o začatí exekúcie, kde je stanovená procesná lehota 15 dní na podanie žaloby.

3. Žalobkyňa sa na pojednávanie nedostavila, neúčast' na ňom ospravedlnila. V zmysle ust. § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pojednával súd vo veci v neprítomnosti žalobkyne.

4. Dokazovaním vykonaným na pojednávaní vypočítaním právneho zástupcu žalovaného a oboznámením obsahu listinných dôkazov - Žaloba, zmluva o pôžičke čl. 64, rozhodcovský rozsudok čl. 66 - 68, žalobná odpoveď J. D., dohoda o uznaní záväzku čl. 70, 71, Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, Dohoda o úhrade pohľadávky v splátkach čl. 72 a druhá strana, Splátkový kalendár čl. 73, Žaloba na rozh.súd čl. 73 - 75, Doručenka k rozsudku ustanovenie rozhodcu čl. 77, poučenie čl. 78. Z vykonaných dôkazov mal súd zistený tento skutkový stav veci:

5. Dňa 30.10.2009 uzatvoril žalobca ako dlžník s právnym predchodcom žalovaného „Zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky“ (ďalej len „Zmluva“), č. XXXXXXXX, ktorou bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.400 €. Poskytnuté peňažné prostriedky sa žalobca zaviazal uhrádzať v pravidelných 60 mesačných splátkach a dodržiavať podmienky uvedené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len „VOP“). Nakoľko si žalobca neplnil povinnosti z uzavretej Zmluvy riadne a včas, došlo z jeho strany k porušeniu zmluvných podmienok.

6. Podľa kópie spisu rozhodcovského súdu žalobkyňa už v žalobnej odpovedi z 9.8.2017 argumentovala neplatnosťou dohody o uznaní záväzku a neplatnosťou rozhodcovskej zmluvy.

Podľa Dohody z 17.5.2016 o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX sa veriteľ -EOS KSI Slovensko Bratislava a žalobkyňa dohodli: žalobkyňa uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe úverovej zmluvy 7063113 z 30.10.2009 s pôvodným veriteľom Consumer Finance holding a.s. Dlžná suma pozostáva z istiny 453,31 eur a ostatného príslušenstva podľa zmluvy 262,45 eur a z úroku z omeškania 18,25 % ročne zo sumy 481,87 eur za dobu od 1.11.2015 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa tejto dohody. a jeho splácaní z 13.9.2011 uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného v postavení veriteľa a žalobkyňou v postavení dlžníka, žalobkyňa uznala čo do dôvodu a výšky svoj záväzok zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX voči banke, ktorý mal predstavovať sumu vo výške 3.617,01 eur (č.l. 54).

7. Dňa 17.5.2016 bola žalobkyňou podpísaná aj rozhodcovská zmluva medzi žalovaným (podpis 7.5.2016) a žalobkyňou. V článku I - „Základné ustanovenia“ je upravené postavenie Stáleho rozhodcovského súdu pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Bratislava, Vansovej č. 2, ktorý je zapísaný v zozname stálych rozhodcovských súdov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské rozhodcovské spory, pričom spotrebiteľským rozhodcovským konaním sa rozumie konanie podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. V článku II - „Predmet zmluvy“ je dohodnuté, že všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod číslom 3988213 podpísanej veriteľom dňa 3.5.2016, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vzniknú na základe tejto Dohody alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z tejto Dohody, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu. V článku III - „Poučenie o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určené spotrebiteľovi“ sa nachádza poučenie o možnosti spotrebiteľa obrátiť sa aj na všeobecný súd, o možnosti podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a podobne. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je platná a účinná dňom podpisu všetkými zmluvnými stranami. Formulár spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy obsahuje aj vyhlásenie dlžníka: „S uzatvorením tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy súhlasím a zároveň vyhlasujem, že som bol pred uzatvorením tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy osobitne informovaný a poučený o dôsledkoch uzavretia spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy“.

8. Dňa 21.7.2017 podal žalovaný žalobu na Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Bratislava, Vansovej č. 2, ktorou uplatňoval voči žalovanej nárok na zaplatenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy zo dňa 30.10.2009, dohody o uznaní záväzku a zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.11.2015. So žalobkyňou uzavrel spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, z ktorej vyvodzuje právomoc rozhodcovského súdu na konanie, samotnú pohľadávku preukazoval Dohodou.

9. Dňa 13.11.2017 bol vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Bratislava, Vansovej č. 2 rozhodcovský rozsudok sp. zn. J. XXXXX/XX, ktorým bol žalobcovi (v tomto konaní žalovanému) priznaný nárok na zaplatenie istiny vo výške 649,12 eur spolu s úrokmi

z omeškania 8,05% ročne zo sumy 386,67 eur od 28.6.2017 do zaplatenia a náhradou trov konania v splátkach po 00 eur mesačne. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že rozhodcovský súd sa zaoberal, námietkami týkajúcimi sa úverového vzťahu a námietkou spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

10. Na tunajšom súde sa vedú takisto ďalšie konania o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku medzi tými istými stranami v tom istom procesnom postavení, ktoré majú pôvod v iných úverových zmluvách. Konania sa vedú pod sp.zn. 12Csr/1/2018 a 15Csr/1/2018. V oboch vyššie uvedených spisoch sa takisto nachádzajú žalobkyňou podpísané obdobné listiny, než tie, ktoré sú súčasťou tohto spisu - Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, a Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva.

11. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Podľa § 45 ods. 3 citovaného zákona súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

13. Súd predovšetkým skúmal, či žalobkyňa podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku včas. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 13.11.2017 pričom žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná na súd dňa 25.1.2018, teda v zákonnej trojmesačnej lehote tak ako predpokladá § 46 ods. 3 citovaného zákona. Išlo teda zo strany žalobkyne o včasné uplatnenie žalobného nároku. Pokiaľ žalovaný namietal nedodržanie procesnej lehoty 15 dní od doručenia rozsudku, súd považoval za podstatné dodržanie zákonnej lehoty podľa § 46 ods. 3 cit. zákona. Takúto nemôže obmedziť, resp. skrátiť akákoľvek procesná lehota.

14. Súd preskúmajúc predložený rozhodcovský rozsudok a pripojenú RZ a Dohodu, berúc do úvahy dôvody, pre ktoré žalobkyňa navrhuje zrušiť rozhodcovský rozsudok, dospel k záveru, že RZ je

neplatným právnym úkonom, preto nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci vydať rozhodcovský rozsudok.

15. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3, len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

16. Podľa § 3 ods. 1, 2 a 3 písm. b/ zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Písomná forma spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak bola uzavretá elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie jej obsahu a identifikáciu zmluvných strán, ktoré spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavreli. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva.

17. V predmetnej veci mala právomoc rozhodcovského rozsudku založiť rozhodcovská zmluva zo dňa 17.5.2016. V konaní bolo preukázané, že žalovaný ako právny nástupca pôvodného veriteľa zo spotrebiteľského vzťahu predkladá na vopred predtlačenej formulárovej podobe žalobkyni ako dlžníkovi rozhodcovskú zmluvu, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu v zmysle zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Je nepochybné, že medzi právnym predchodcom žalovaného, a žalobkyňou ako spotrebiteľom, bola uzatvorená Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože žalobkyňa mala vyčerpané prostriedky vrátiť formou splátok, teda odložených platieb za dohodnutých podmienok. Uvedená zmluva je nepochybne zmluvou o spotrebiteľskom úvere, resp. spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože ide o odplacnú zmluvu uzavretú medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Dňa 17.5.2016 doručil právny nástupca veriteľa žalobkyni pripravenú a veriteľom podpísanú Dohodu a zároveň RZ, pričom obe listiny sú veriteľom podpísané 7.5.2016. Z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že žalobkyňa mala možnosť sa s oboma listinami oboznámiť, tieto podpísať nezávisle od seba bez časového limitu. Žalobkyňa naopak v konaní sp.zn. 15Csr/1/2018 tvrdila, že dostala pri návšteve kuriéra listiny len na podpis a bola v tom, že ide o dohodu o splátkach a nevedela, čo podpisuje a nebola nijako informovaná, o aké následky akých právnych úkonov ide. Zo znenia Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že rozhodcovská zmluva sa vzťahuje k riešeniu sporov z Dohody podpísanej dňa 7.5.2016 veriteľom. Zákonnou náležitosťou spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva.

18. Podľa právneho názoru súdu, je rozhodcovská zmluva neplatná, pretože sa nevzťahuje k spotrebiteľskej zmluve, neobsahuje označenie spotrebiteľskej zmluvy, ale obsahuje označenie dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, ktorá dohoda nie je spotrebiteľskou zmluvou. Definícia pojmu spotrebiteľskej zmluvy je obsiahnutá v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom dodávateľom zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola spol Consumer resp. jej právny nástupca. V danej veci išlo o Zmluvu o poskytnutí pôžičky. Len táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, pretože táto zmluva upravuje vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán medzi dodávateľom a spotrebiteľom vo vzťahu k predmetu plnenia, a to poskytnutiu úveru. Dohoda nezakladá nový spotrebiteľský vzťah medzi dodávateľom a veriteľom, táto dohoda slúži predovšetkým ako zabezpečovací prostriedok k peňažnému záväzku. Z tohto dôvodu neobsahuje predmetná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zákonnú obsahovú náležitosť, a to správne označenie

spotrebiteľskej zmluvy, preto je v zmysle § 39 OZ neplatná, pre rozpor s § 3 ods. 3 písm. b/ zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Neplatnosť rozhodcovskej zmluva súd vidí aj v nekalej obchodnej praktike, ktorú žalovaný používa pri uzatvorení tak významného právneho úkonu, akým takáto zmluva je. Pokiaľ predkladá spotrebiteľovi vopred pripravenú zmluvu kuriér spolu s dohodou o splátkach a uznaní záväzku, je evidentné, že spotrebiteľ nemal vedomosť v tak krátkom časovom období si prečítať obsah zmluvy a už vôbec nie pochopiť význam RZ ako takej. Celé znenie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je vopred naformulované osobou dodávateľa, pričom žalovaný ako nástupca dodávateľa v zmluve predformuluje text vyhlásenia dlžníka, že bol pred uzatvorením zmluvy osobitne informovaný a poučený o dôsledkoch uzavretia spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Ťažko možno predpokladať, že „pred“ podpisom zmluvy bol informovaný a poučený o dôsledkoch uzavretia RZ. Takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, resp. § 8 ods. 3,4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Dôvod neplatnosti z hľadiska určitosti vyjadrenia spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy súd vidí aj v tom, že predmet zmluvy odkazuje na Dohodu podpísanú veriteľom dňa 3.5.2016, pričom predložená dohoda bola podpísaná veriteľom dňa 7.5.2016, pričom nemožno vylúčiť, že v tej istej veci boli dané na podpis aj viaceré dohody, čo však samo o sebe nemá zásadný význam vzhľadom na horeuvedený dôvod neplatnosti rozhodcovskej zmluvy. Okrem toho sú dôvodné aj námietky žalobkyne týkajúce sa neplatnosti dohody o uznaní záväzku a splátkach. Súdna prax už v minulosti riešila prax veriteľov pri uzatváraní dohôd o uznaní záväzkoch, ktoré by boli evidentne premlčané, keby bol dlžník mal vedomosť a informáciu o tom, že uznáva premlčaný dlh. Ak žalobkyni vznikol dlh v roku 2009, je evidentné, že v roku 2016 bol jej prípadný dlh premlčaný, preto podľa názoru súdu sú dôvodné pochybnosti o platnosti uznávacieho prejavu žalobkyni (§ 558 OZ). Žalobkyňa pritom evidentne vedomosť o premlčaní dlhu v čase podpísania uznávacieho prejavu nemala.

19. Keďže len platná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva môže založiť právomoc rozhodcovského súdu, súd zrušil rozhodcovský rozsudok, pretože bol vydaný rozhodcovským súdom na podklade neplatnej rozhodcovskej zmluvy (§ 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní).

20. Súd sa preto nezaoberal ďalšími tvrdenými dôvodmi neplatnosti rozhodcovského rozsudku, a to, že nebolo prihliadané na ochranu spotrebiteľa a rozhodcovský súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia. Vzhľadom k tomu, že súd považuje rozhodcovskú zmluvu za neplatnú z dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. e/ zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, súd rozhodcovský rozsudok zrušil v celom rozsahu, pretože tento bol vydaný rozhodcovským súdom, ktorý na konanie a rozhodnutie nemal právomoc.

21. O nároku žalobkyni na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná, náhradu trov konania si však neuplatnila, preto súd rozhodol tak, že jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku, čo sa ním sleduje a podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1,2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovení o výkone rozhodnutia Civilného sporového poriadku a Exekučného poriadku.